

Grupp 1

FCI-nummer 238

Originalstandard 2004-11-09

FCI-Standard 2004-11-22; tyska

SKKs Standardkommitté 2005-06-09

MUDI

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

Standard för MUDI

Ursprungsland/ hemland:	Ungern
Användningsområde:	Vallhund
FCI-Klassifikation:	Grupp 1, sektion 1
Bakgrund/ändamål:	<p>Rasen mudi bildades under 17-1800-talet genom korsningsavel mellan ungerska herdehundar och troligen varianter av tyska vallhundar med ståndöron.</p> <p>Mudi är mycket uppskattad av herdarna p.g.a. den modiga läggning som gör rasen mycket användbar vid vallning av stor och besvärlig boskap. Rasen används även för vildsvinsjakt. Den är en utmärkt skydds-, vakt- och sällskapshund. Den används för att söka narkotika, som vakt- och väktarhund, är en utmärkt agilityhund liksom älsklig hemmahund. Rasen är lätt att hålla som innehund då den är mycket lättanpassad samt har tämligen kort päls.</p>
Helhetsintryck:	<p>Mudi skall vara en medelstor vallhund med kilformat huvud och ståndöron. Kroppens överlinje skall distinkt slutta mot bakdelen. Huvudet och benen skall ha kort, slät päls. Övriga delar av kroppen skall ha längre mycket vågig till närmast lockig päls. Pälsfärgen varierar.</p>
Viktiga måttförhållanden:	<ul style="list-style-type: none">- Kroppslängden är ungefär densamma som mankhöjden.- Bröstdjupet är något mindre än halva mankhöjden.- Nospartiets längd är något mindre än halva huvudets längd.
Uppförande/karaktär:	<p>Mudi är synnerligen lättlärd, med livligt temperament, modig, vaksam, arbetsglad, alert och anpassningsbar.</p>
Huvud:	<p>Huvudet är onekligen det mest tilltalande hos mudi. Det skall ge intryck av en alert, alltid energisk, gladlynt och intelligent hund som inte visar något spår av ängslighet eller aggressivitet. Huvudet skall vara kilformat och avsmalnande mot nosen.</p>
Skallparti	<p>Skallen och pannan skall vara svagt välvda. Nackknölen skall inte vara markerad. Ögonbrynsbågarna skall bara vara lätt markerade.</p>
Stop	<p>Stopet skall knappt vara markerat.</p>

Nostryffel	Nostryffeln skall vara smal och rundad framtill med måttligt vida näsborrar. Färgen skall vara svart hos hundar med svart, vit, fawn eller blue-merle pälsfärg. Hos andra färger skall nostryffeln harmoniera med pälsfärgen, dvs vara brun hos leverbruna hundar och gråblå hos askgrå hundar.
Nosparti	Nospartiet skall vara måttligt kraftigt. Nosryggen skall vara rak.
Läppar	Läpparna skall vara stramt åtliggande över tänderna. Mungipskanterna kan vara aningen taggiga. Läppkanternas pigment skall harmoniera med nostryffels färg.
Käkar/Tänder	Fullständigt saxbett med regelbundna, medelstora tänder.
Ögon	Ögonen skall vara smala med lätt spetsiga inre- och yttre ögonvrår, aningen snett placerade och med genomträngande uttryck. Ögonfärgen skall vara så mörk som möjligt. Endast hos blumerlefärgade hundar är det tillåtet med blå eller vita ögon. Ögonkanterna skall sluta väl an mot ögonen och vara jämnt pigmenterade. Leverbruna hundar skall ha bruna ögonkanter och askgrå hundar skall ha blågrå ögonkanter.
Öron	Öronen skall vara högt ansatta ståndöron och spetsiga i form av ett upp och nervänt V. De skall vara täckta med ymnigt hår som når utanför öronens ytterkanter. Öronen reagerar mycket livligt och uttrycksfullt på stimulans och kan röra sig oberoende av varandra. De är cirka 10-15 % längre än bredden vid basen.
Hals:	Halsen skall vara något högst ansatt och bilda en 50-55 graders vinkel mot horisontalplanet. Den skall vara medellång, knappt välvd och välmusklad. Det skall inte finnas hakpåsar och halskragen skall inte vara uttalad. Hanhundar kan ha en liten, måttligt utvecklad man som dock aldrig får vara iögonfallande.
Kropp:	
Överlinje	Överlinjen skall tydligt slutta mot korset.
Manke	Manken skall vara markerad, lång och muskulös.
Rygg	Ryggen skall vara rak och kort.
Ländparti	Ländpartiet skall vara medellångt och kompakt.
Kors	Korsets skall vara kort, något sluttande, medelbrett och muskulöst.

Bröstkorg	Förbröstat skall vara lätt framträdande. Bröstkorgen skall vara måttligt bred med tämligen flata sidor.
Underlinje	Underlinjen skall vara svagt uppdragen.
Svans	Svansen skall vara medelhögt ansatt. I vila skall svansen bäras hängande med nedre tredjedelen böjd nästan horisontellt. När hunden är uppmärksam och vid livlig rörelse bärs svansen i en båge högre än rygglinjen. Kupering av svansen är inte önskvärt men inte betraktat som fel. Om svansen är kuperad måste minst 2-3 kotor vara lämnade. Stubbsvans är inte vanligt; om det förekommer räknas det inte som ett fel. Svansen skall vara kraftigt bepalsad och undersidans fana kan bli så lång som 10-12 cm.

SVANSKUPERING ÄR FÖRBJUDEN I SVERIGE

Extremiteter:

Framställ:

Skulderblad	Skulderbladen skall vara måttligt sluttande och välmuskade. Förbröstat är rundat och bröstbensknappen endast svagt framträdande.
Överarm	Överarmarna skall vara av medellängd och bilda en 45° vinkel mot horisontalplanet.
Armbåge	Armbågarna skall ligga tätt an mot kroppen.
Handlov	Handlovarna skall vara strama och torra.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara branta.
Framtassar	Framtassarna skall vara runda med väl knutna tår. Det skall finnas endast lätt behåring mellan och under tårna. Trampdynorna skall vara elastiska. Klorna skall vara skiffergrå och hårda.

Bakställ:

Lår	Låren skall vara långa och välmuskade.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara korta och lodräta.
Baktassar	Baktassarna skall vara som framtassarna. I ursprungslandets standard anges att sporrar inte är önskvärt.

Rörelser:	Trippande steg är karakteristiskt för mudi.
Hud:	Huden skall vara stram utan rynkor.
Päls:	
Pälsstruktur	Pälsen på huvudet skall vara kort, rak och slät. På kroppen skall den vara rikligt och jämnt vågig eller svagt lockig. Pälsen skall vara tät och alltid glansig, cirka 3-7 cm lång. Fläckvis kan den bilda virvlar och kammar. Pälsen är längst på baksidan av frambenen och lären där den bildar ymniga fanor.
Färg	Pälsfärgen skall vara fawn (fakó), svart, askgrå, leverbrun, vit eller blue-merle (dvs. svartspräckliga fläckar, strimmor eller prickar fördelade på ljusare eller mörkare blågrå bottenfärg). Endast mindre vita tecken tolereras men är inte önskvärda. En vit fläck på bröstet, mindre än 5 cm i diameter, och små, vita markeringar på tårna tolereras men är inte önskvärda.
Storlek/vikt:	
Mankhöjd	Hanhundar: 41-47 cm; idealhöjd 43-45 cm Tikar: 38-44 cm; idealhöjd 40-42 cm
Vikt	Hanhundar: 11-13 kg Tikar: 8-11 kg
Fel:	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.
Diskvalificerande fel:	<ul style="list-style-type: none"> - Aggressiv eller ängslig - Köttfärgad, leverbrun eller fläckig nostryffel hos fawn, svarta, vita, blue-merle eller askgrå hundar; köttfärgad eller fläckig nostryffel hos leverbruna hundar. - Avsaknad av en eller flera tänder (incisiver, hörntänder, premolarer 2-4, molarer 1-2); fler än två saknade P1; M3 beaktas ej. - Över- eller underbett; korsbett; kontaktförlust på mer än 2 mm mellan incisiverna i över- och underkäken. - Gula ögon hos svarta hundar. - Hängöron. - Kort, slät, tätliggande päls på hela kroppen; lång päls på huvudet; päls som bildar filttövor. - Varggrå färg eller svart med tan-teckning - Mankhöjd under 38 cm eller över 47 cm. - Albinism.

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben
163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvången 70
Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40
Webbplats www.skk.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30
E-post Informationsavdelningen info@skk.se

E-post Standardkommittén standk@skk.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION